

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

இக்கொடிய இன அழிப்புப் போரில் சீனாவும் பாகிஸ்தானும் ஆயுதங்களை வழங்கியுள்ளதோடு, சிங்கள பாசிச அரசுக்கு அரணாகவும் நின்றிருக்கின்றன. அமெரிக்காவையும் மறேகுகளையும் ராஜபக்சே அலட்சியப்படுத்திப் பசீய பின்னரும் அந்நாடுகள் எதையும் செய்யவில்லை. ஐ.நா. மன்றமும் தலையிடவில்லை. எல்லாம் முடிந்த பிறகு எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, கடமை முடிந்ததென பறக்கிறார் பான்கிமின்.

இந்திய அரசோ, இந்த இனப்படுகொலைக்கு இறுதிவரை துணை நின்று வழிநடத்தியிருக்கிறது. புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் நடத்திய தொடர் போராட்டங்களின் நிர்நந்ததால், ஐ.நா மனித உரிமை பாதுகாப்புப் பேரவையில் மலேகை நாடுகள் இலங்கை அரசு போர்க்குற்றம் புரிந்துள்ளதாகக் குற்றம் சாட்டிகொண்டு வந்த தீர்மானத்தையே, சீனா, பாகிஸ்தானோடு இந்தியாவும் இலங்கை அரசுக்கு ஆதரவாக நின்று அதீர்மானத்தைத் தோற்கடித்துள்ளது. “நாங்கள் பயங்கரவாதப் புலிகளுக்கு எதிராக நடத்திய போர் எங்களுக்குக் காக்காட்டுமல்ல; இந்தியாவைக் காக்கும் தான்” என்று வெளிப்படையாக அறிவித்திருக்கிறார், ராஜபக்சே.

ஈவிரக்கமின்றி நடத்தி முடிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தப் படுகொலையின் கட்சி நாட்கள், இந்திய மலேகைத் தினக் கோரமுகத்தையே நமக்குக் காட்டுகின்றன. தமிழகத்தில் நாடாளுமன்றத் தரேதல் முடிந்த பிறகு, இறுதித் தாக்குதலைத் தீவிரப்படுத்துமாறு இலங்கை அரசுக்கு வழிகாட்டி இயக்கியிருக்கிறது இந்திய அரசு. தமிழகத்திலுள்ள ஈழ ஆதரவாளர்களோ, மலே 16 அன்று தரேதல் முடிவுகள் வரும் வரை இறுதி முடிவு எதையும் எடுக்க வேண்டாமென புலிகளுக்கு ஆலோசனை கூறியிருப்பார்கள் போலும்!

மீண்டும் சதுர கி.மீ. பரப்பளவே கொண்ட நிலப்பரப்பில், தோல்வியின் விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்ட நிலையிலும் “துப்பாக்கிகளை மவுனிக் கச் செய்வது” என்ற தங்களது இறுதி முடிவை அறிவிப்பதற்கு இந்திய நாடாளுமன்றத் தரேதல் முடிவுகள் (மலே 16)

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

தெரியும் வரை புவிகள் காத்திருந்தார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. தோல்வியை நோக்கித் தான் தள்ளப்பட்டுள்ளோம் என்பதும், அமெரிக்க அதிபர் ஓபாமா உள்ளிட்ட மறைகுலக நாடுகளின் காரிக் கைகளை ராஜபக்சே அரசு நிராகரித்து விட்டது என்பதும் அவர்கள் அறியாததல்ல. இருப்பினும், அன்றாடம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களும் புவிகளும் கொத்துக்கொத்தாகக் கொல்லப்பட்ட போதிலும், கட்சியாக எஞ்சியிருந்த புவிகள் இயக்கத் தலைவர்களே கொல்லப்பட்டும் நிலை ஏற்பட்ட போதிலும், டெல்லியில் ஆட்சி மாறினால், மறுகணமே போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டும் விடும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். கட்சி நாட்களின் நிகழ்வுகள் இதனைத் தெளிவாக நமக்குக் காட்டுகின்றன. இந்த மட்டும் நம்பிக்கை மிகவும் பாரதீரமான இழப்புகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

ஓரவளே தமிழினவாதிகள் எதிர்பார்த்தது போல, ஜெயலலிதாவும் பாரதீய ஜனதாவும் தரேதலில் வறெறிபெற்றிருந்தால் மறுகணமே போர் நிறுத்தம் வந்திருக்குமா? அப்படியொரு பிரமண புவிகளுக்கு இருந்திருந்தால், இங்கிருக்கும் தமிழினவாதிகள் அவர்களுக்குத் தெளிவான ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். மாறாக, அத்தகையதொரு பிரமணை உருவாக்கும் பணியைத் தான் தமிழினவாதிகள் இங்கே செய்கிறார்கள்.

தரேதலில் ஈழ எதிரி ஜெயலலிதாவுடன் கட்டணியை வைத்து அவரையே தனிஈழம் தவையெனப் பிரச்சாரம் செய்ய வைத்தனர். போரில் சிக்கித் தவிக்கும் ஈழத் தமிழர்கள் மீது தமிழக மக்கள் கொண்டிருந்த அனுதாபத்தையும், இனப்படுகொலையை எதிராக தமிழகத்தில் நடந்த தீர்க்குளிப்புகளையும் வைத்து மாபெரும் ஆதரவு இருப்பதாக நம்பி, இதையே தரேதல் வறெறியைத் தீர்மானிக்கவும் சக்தியாகவும் மதிப்பிட்டனர். போர் நிறுத்தம் செய்யுமாறு இலங்கை அரசுக்கு அமெரிக்கா உதட்டளவில் விடுத்த காரிக் கையை, ஏதோ அமெரிக்க வல்லரசே தலையிட்டும் போர் நிறுத்தம் செய்யக் கிளம்பி விட்டதைப் போல பிரமணைட்டி, ஓபாமாவுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக சன்னையிலுள்ள அமெரிக்கத் துரைகம் நோக்கி ரோசாப் பிங்கொத்து ஊர்வலம் நடத்தினார், பழ.நடுமாறன்.

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

புலிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இந்தக் கயைறு நிலையில், உயிரகை கயையில் பிடித்துக் கொண்டு மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வளியேற ஆரம்பித்தார்கள். புலிகளால் இதனைத் தடுக்கவும் இயலவில்லை. பின்வாங்கும் பயணம் நீண்ட போகப் போக, புலிகள் தமது ஆயுதக் கிடங்குகளையும் பாதுகாப்பு அரண்களையும் கைவிட்டு சிலை வேண்டியதாயிற்று. எந்த ஆயுதங்களதைத் தமது விடூதலகைகான அச்சாணியாக புலிகள் கருதினார்கள், அவயைலலாம் பெருஞ்சுமயாக மாறிப் போயின. சிங்கள இராணுவமோ, நவீன ஆயுதங்களகைக் கொண்டு கொடூரத் தாக்குதலை வகைதொகயையில்லாமல் கட்டிக் கொண்டே போனது.

கொரில்லாப் போர் முறையிலிருந்து முன்னேறி, கிரமமான இராணுவத்தையும் வான் படயையும் கட்டியமதைத் தவலுவடறந்த புலிகள், பிந்தயை அசாதாரண நிலயை கவனத்தில் கொண்டு, தமது நிலயைதைத் தக்கவதைத் துக்கொள்ளவும், இலட்சக்கணக்கான மக்களைப் பாதுகாக்கவும் இராணுவரீதியில் தமது செயல்தந்திரங்களை மாற்றியமதைத் துக்கொள்ள வேண்டிய தவேை எழுந்த போதிலும் அதனை உதாசீனப்படுத்தினார்கள். கிரமமான படகைகைக் கலதைத் துவிட்டு, மீண்டும் தற்காப்பு கொரில்லா போர் முறைக்கு மாற வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு பூற்றிலமைகைகள் நிர்பந்தித்த போதிலும், அதை ஏற்க மறுத்தார்கள். மலைநாடுகள் சிங்கள அரசுக்கு நிர்பந்தம் கொடுக்கும், இந்தியத் தரைத் தல முடிவுகள் போர் நிறுத்தத்தைக் கொண்டு வரும் என்று கருட்டாத தனமாக நம்பிப் பரேழிவயையும் பின்னடவையையும் சந்தித்துள்ளார்கள்.

புலிகள் மட்டுமே தமிழீழத்தின் ஏகபோக பிரதிநிதிகளாகச் சித்திரிக்கப்பட்டு வந்துள்ள நிலையில், புலிகள் இயக்கத் தலைவர்களும் தளபதிகளும் சிங்கள இராணுவத் தலை கொல்லப்பட்டு, புலிகள் இயக்கத்துக்கு ஏற்பட்ட உள்ள பெருந்தோல்வியால், இன்று ஈழ விடூதலகைப் போராட்டம் தலமை ஏதுமின்றித் தத்தளிக் கிறது. புலிகளின் சர்வதேசத் தொடர்பாளரான பத்மநாபன், தமிழகத்தின் ஈழ ஆதரவாளர்களால் 'துரோகி' என்று மது திரைகுத்தப்பட்ட உள்ள நிலையில், இயக்கத்தை ஒருங்கிணைத்து முன்னெடுத்ததுச் சிலை எவராமே இல்லாத அவலம் நீடிக் கிறது. ஈழத்தின் சூயநிரணய உரிமைகாகப் போராடி வந்த இதர குழுக்களும் தனிநபர்களும் துரோகிகளாகச் சித்திரிக்கப்பட்டு புலிகளால் ஓடுக்கப்பட்ட விட்ட நிலையில், இன்று ஈழ விடூதலகைப் போராட்டத்தை வழிநடத்திச் சிலை தலமை ஏதுமின்றி, ஒரு பாரிய வெற்றிடம் நிலவுகிறது.

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

இது கசப்பான உண்மை என்ற போதிலும், இத்தகைய பின்னடைவுக்கும் பரேழிவுக்கும் காரணம் என்ன? சீனாவும் பாகிஸ்தானும் சிங்கள பாசிச அரசுக்கு நவீன ஆயுதங்களை வழங்கி ஆதரவாக நின்றதும், இந்தியா இந்த இனப்படுகொலைப் போருக்கு இறுதிவரை துணை நின்ற வழிநடத்தியதும் தான் காரணமா? அல்லது ஐ.நா. மன்றமும் மலேயை நாட்களும் பாராமுகமாக இருந்ததே தான் காரணமா?

இவையெல்லாம் புறக்காரணிகள் தாம். இத்தகைய நிலைமைகளை எதிர்கொண்டு இயக்கத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் ஆற்றலமிக்கதாகச் சித்திரிக்கப்பட்ட விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் மட்டத்தனமும் இராணுவ சாகசவாதமும் தான் இப்பரேழிவுக்கும் மீளமுடியாத பின்னடைவுக்கும் பெருந்தோல்விக் கும் முதன்மையான காரணங்கள். புலிகளிடம் சரியான அரசியல் தலையை இல்லாமல், சரியான இராணுவ உத்திகள் இல்லாமல், யாரையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு காரியம் சாதிப்பது என்கிற சந்தர்ப்பவாதம்; அரசியல் நேர்மையற்ற அணுகுமுறை, புலிகள் இயக்கத்துக்குள்ளும் ஜனநாயகமற்ற பாசிச சர்வாதிகாரம் முதலான ஈழ விடுதலைக்கே எதிரான போக்குகளே இப்பரேழிவையும் மீண்டழைப்பு முடியாத தோல்வியையும் தோற்றுவித்துள்ளன.

எந்தவொரு விடுதலைக்கான இயக்கமும் இலட்சியத்தையும் கடமைகளையும் வகுத்துக் கொண்டு, அந்த இலட்சியத்தை அடவைதற்குத் தடையாக நிற்கும் எதிரிகள் யார், நண்பர்கள் யார், ஊசலாட்டம் கொண்ட சமரச சக்திகள் யார், எந்தச் சக்திகளுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும், எந்த சக்திகளை வளற்றெடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக வகுத்துக் கொண்டு தமது போராட்டத்தையுள்ளெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் விடுதலைப் புலிகளோ தடையாகக் கம் முதலே இந்த அடிப்படையான பிரச்சினையில் தெரிந்தே தவறிழைத்தார்கள்.

ஈழ விடுதலைக்குத் தொடக்கம் முதலே எதிரியாக இருந்து சீர்குலைத்த இந்திய அரசுடன் பகைத்துக் கொள்ளாமல், “தாஜா” சயித்தோடு, இந்திய உள்வாப்படையான “ரா”

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

(RAW)விடம் ஆயுதங்களும் பயிற்சியும் நிதியும் பெற்று, அதன் வழிகாட்டுதலின்படி அப்பாவி சிங்கள குடும்பங்களைக் கொன்றும், ஈழத்திலிருந்து இசுலாமியர்களைக் கெடுவதை விரட்டியும், இதர பதேராளிக் குழுக்களை அழித்தொழித்தும், தமது ஏகபோக சர்வாதிகாரத்தை நிறுவிக்கொண்டனர்.

எந்தவொரு விடுதலைக்கான இயக்கமும் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயகப்படுத்தப்பட்ட சமூக உருவாக்க வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் எந்தளவுக்கு ஜனநாயகம் பேணப்படுகிறது என்பது, இனவிடுதலையின் மீது கொண்டுவரும் உறுதிக்கு ஒரு அளவுகோல். ஆனால் சிங்கள இனவெறியை எதிர்த்தும் ஈழ விடுதலைக்கு ஆதரவாகவும் நின்று, புலிகளின் மனித உரிமை மீறல்களையும் ஜனநாயக விரோதச் செயல்பாடுகளையும் விமர்சித்த குற்றத்திற்காக ராஜினி திரணகம், வசந்தன் முதலாளனார் உள்ளிட்ட ஏராளமானோர் புலிகளால் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள்; அல்லது அவர்கள் காணாமல் போனார்கள். புலிகள் இயக்கத்துக்குள்ளேயே பல முன்னணித் தலைவர்களும் தளபதிகளும் துரோகிகள் என மத்திரைகுத்தப்பட்ட கொல்லப்பட்டார்கள். பிரபாகரனும் அவரது வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த விசுவாசிகளும் கொண்ட சிறுகும்பலாக இயக்கத் தலமை மாறிப் போனது.

தசீய இன விடுதலை என்பது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பைக் கொண்டதாகவும் சமூகார்ப்பானதாகவும் இருக்க வேண்டும். எந்த அளவுக்கு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் ஒரு தசீ விடுதலை இயக்கம் ஊன்றி நிற்கிறது என்பதுதான் அதன் புரட்சிகர தன்மைக்கான அளவுகோல். இன்றைய சமூகத்தில், ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலை எதிர்க்காமல், எந்தவொரு தசீய இனமும் விடுதலையைச் சாதிக்கவும் முடியாது.

ஆனால் புலிகளோ, எந்த ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்த்து எந்தப் போராட்டத்தையும் நடத்தியதேயில்லை. தமது தலமையிலான தமிழீழம் இந் தியாவாக்கும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கும் கீழ்ப்பிந்தே இருக்கும் என்று புலிகள் வாக்குறுதி அளித்து, அந் நாடுகளைத் “தாஜா” செய்தார்கள். கிழக்கு திமோர், கொசாவோ பாணியில் மலேநாடுகள் தலையிட்டு தமக்கென தனி ஈழத்தை அமைத்துத் தரும் என்று

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

நம் பினார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்களது உலக அரசியல் கண்ணோட்டம் இருந்தது. ஏகாதிபத்திய உலகக் கட்டமவையில் தசீய இன விடுதலை என்பது எவ்வளவு சிக்கலானது, உலக நாடுகளின் மக்கள் மத்தியில் இதற்கு ஆதரவாக பொதுக்கருத்தையும் பொதுநிர்பந்தத்தையும் வளர்த்துக்கொண்டும் என்பன போன்ற விரிந்த அரசியல் பார்வைபுலிகளிடமோ, அவர்களின் ஊதுக்குழலாகச் செயல்பட்ட தமிழக பிழைப்புவாத அரசியல்வாதிகளிடமோ இருந்ததில்லை. மலேயை நாடுகள் தங்களையே பயங்கரவாதிகள் எனத் தடைசெய்திருப்பதற்கான உலக அரசியல் சமூகம் மற்றும் பிற காரணிகளைப் புலிகள் புரிந்துகொள்ளவாழவில்லை.

ஓர்புறம் அமெரிக்க உலகமலேநிலை வல்லரசு; அதன் தற்காசிய விசுவாச அடியாளாக இந்திய பிராந்தியமலேதிக் வல்லரசு. மறுபுறம், உலகமயமாகக் கலசைச் சாதகமாகக் கிக் கொண்டபுதிய சந்தகைக்காகவும் ஆதிக் கத்துக்காகவும் விரிவடந்து வரும் சீனா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளின் போட்டா போட்டி. இந்துமாக் கடலில் போர்த்தந்திரமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த இலங்கை, இன்று இந்த ஆதிக் சக்திகளின் பகடகை காயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் போட்டியையும் கட்டையும் பயன்படுத்திக் கொண்டபு, ஈழ விடுதலைப் போரையரசியல் ரீதியிலும் இராணுவ ரீதியிலும் ராஜபக்சே அரசு எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி நசுக்கும் சமூகத்தைப் பற்றி புலிகள் பாரத்பரமாக உணரவில்லை. அதற்குறித்தமது அரசியல் இராணுவ செயலுத்திகளை வகுத்துக் கொள்ளவாழவில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால், மக்களைத் திரட்டி எந்தவொரு அரசியல் போராட்டத்தையும் புலிகள் நடத்தியதேயில்லை. கடந்த பத்தாண்டுகளில் போர் நிறுத்தத்தின் மலம் கிடதை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டபு, அரசியல் அணிதிரட்டலையும் அரசியல் போராட்டங்களையும் நடத்த புலிகள் முயற்சிக்கவேயில்லை. அரசியல் பிரிவு என்றழகைக் கப்பட்ட ஒரு குழுவை புலிகள் உருவாக்கியிருந்த போதிலும், அது மக்களிடம் அரசியல் பிரச்சாரம் எதையும் செய் ததுமில்லை. மக்களின் அளப்பரிய ஆற்றலகைக் கொண்டபு மாபெரும் அரசியல் எழுச்சிகளைத் தோற்றுவித்து எதிரியை மண்டியிடச் செய்ய முடியும் என்பதை புலிகள் எந்தக் காலத்திலும் உணரவாழவில்லை.

Written by

Monday, 08 June 2009 21:48 - Last Updated Tuesday, 09 June 2009 05:49

அவர்களது கவனமெல்லாம் நவீன ஆயுதங்களின் இருப்பை அதிகரிப்பதிலும் சாகசவாத நடவடிக் கைகளில் ஈடுபடுவதிலும் தான் இருந்தது. சிங்கள பரேனவாதத்துக்கு எதிராக இராணுவ ரீதியில் மலோணமலை பற்றி விட்டாலே, ஏகாதிபத்திய நாடுகள் சிங்கள அரசுக்கு நிர்பந்தம் கொடுத்து தனி ஈழத்தை உருவாக்கித் தரும் என்று கணக்கு போட்டு, ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் ஆதரவைப் பெறுவதுதான் அவர்களது 'அரசியல்' வலையாக இருந்தது.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ராஜபக்சே கும்பலின் இனவெறி பாசிச சர்வாதிகாரத்தை எதிர்க்கும் அரசியல் சக்திகளுடன் இணைந்து, பொது எதிரிக் கு எதிராக பரந்த ஐக்கிய முன்னணி கட்சியைத் துப்போராட சாத்தியப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், அரசியல் மட்டத்தனத்தால் அவற்றை புலிகள் அறிந்தே புறக்கணித்தார்கள். இலங்கையில் ரணில் விக்கிரமசிங்க தேர்தலில் தோற்றதற்கும், ராஜபக்சே கும்பல் ஆட்சிக்கு வந்ததற்கும் மிக முக்கிய காரணமே புலிகளின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் தான்.

இந்த சந்தர்ப்பவாதம் 2002இல் தாய்லாந்து நாட்டில் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்குமிடையிலான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானபோது அப்பட்டமாக வெளிப்பட்டது. தேசிய சூயநிர்ணய உரிமைக்கு சந்தர்ப்பவாதமாகவும் துரளாகத் தனமாகவும் "பிரதேச தன்னாட்சி" என்று விளக்கமளித்தார், புலிகளின் அரசியல் தலமை கருநாதர் ஆண்டன் பாலசிங்கம். ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலின் கீழ் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு தமது ஏகபோக ஆட்சி அமவைதையே "பிரதேச தன்னாட்சி" என்று விளக்கமளித்தார். அதேசமயம், தனிஈழம் கோரிக்கையை இன்னமும் கைவிட்டுவிடவில்லை என்று காட்டிக் கொள்வதற்காக இது "இடக்காலத்தீர்வு" என்று பச்சி மெழுகினார்.

இப்படி சந்தர்ப்பவாதமும் சாகச வழிபாடும் தனிநபர் துதியும் கொண்ட புலிகள், மூப்பதாண்டு காலமாக பல ஏற்றங்களையும் இறக்கங்களையும் கண்ட ஈழ விடுதலைப்

